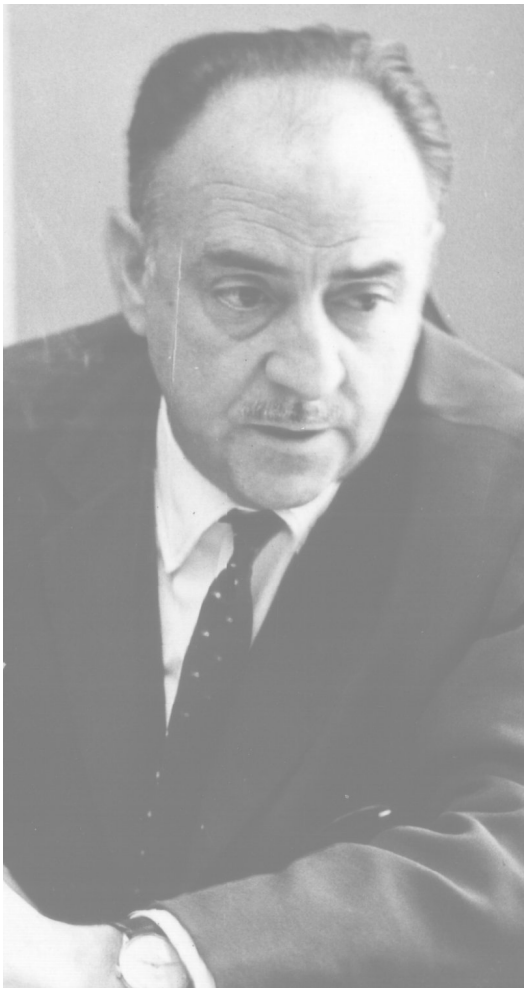
Les medalles de la Diputació de Girona

Joan de Llobet Foto: ARXIU EPA.

La CUP, amb el suport de CiU i probablement de tots els partits polítics presents a la Diputació, retirarà les medalles d'or de la institució que es varen atorgar durant la dictadura. Entre els guardonats hi ha l'almirall Carrero Blanco, el general José Lacalle i el ministre Fernández de la Mora. En tots ells hi ha probablement una raó política per la seva distinció, eren persones rellevants del règim amb poca relació amb Girona. La medalla premiava una trajectòria política, una rellevància en relació amb el règim, una fidelitat a un ideari.

Hi ha també persones que varen ser distingides pel seu treball en favor de la institució i sobretot de la província i dels gironins. Es varen premiar els fets i no les idees ni els principis. Formaven, sí, part de la classe política, però la seva feina i esforç són incontestables, per comprovables, en servei del bé públic. Varen treballar en l'entorn que els va ser donat però en benefici de la ciutadania. La pregunta pertinent a fer-se: és millor que no ho haguessin fet? Si la resposta és que l'acció va ser valuosa i útil, per què els hem de deshonorar ara?

Entre aquests, Joan de Llobet, president de la Diputació (1956-1967), que va contribuir de manera determinant a la creació de l'aeroport a Girona, va construir la Casa de Cultura a l'antic hospici, va fer els primers passos per portar la Uuiversitat, va comunicar molts pobles per carreteres on hi havia camins, va construir amb diner públic cases de renda baixa per a molts dels immigrants que arribaven a Catalunya per buscar una feina i una dignitat que no tenien a les seves regions d'origen, va impulsar la recuperació del poblat ibèric d'Ullastret, va iniciar la reconstrucció de la Fontana d'Or, va impulsar el turisme a la Costa Brava, va atorgar la medalla d'or de la Diputació a Josep Pla i a Salvador Dalí...

Es pot jutjar aquestes persones de la mateixa manera i amb el mateix rigor que aquelles que varen ser distingides, no per mèrits propis en favor de la ciutadania, sinó per fidelitat a un règim efectivament dictatorial? Moltes d'aquestes varen treballar de manera desinteressada, els sous dels polítics eren mínims en aquella època, la qual cosa feia que només persones amb fortuna personal o professionals de prestigi poguessin exercir la funció pública. A la dictadura hi va haver corrupció, perquè aquesta era incontrolada pels polítics, que eren tots “del règim”, i per tant per definició honorables, però és cert també que n'hi varen haver que no es varen lucrar dels seus càrrecs i varen fer una tasca pública valuosa i útil.

No tots i en tot moment els que varen col·laborar amb el franquisme fent tasques públiques i útils per a la ciutadania poden ser jutjats de la mateixa manera.

Gent políticament de dretes varen entrar a l'esfera del franquisme com a reacció de la persecució política durant

la guerra civil o per raons religioses. No són iguals a aquells que varen aprofitar la dictadura per lucrar-se o promocionar-se personalment, o que varen castigar, empresonar i fins i tot matar per raons d'ideologia política o en la defensa d'un règim injust.

Fer aquestes distincions avui és parcialment dificultós i incert però no impossible. S'hauria de precisar millor com identificar uns i altres per tractar la seva memòria com cada un d'ells mereix. Si es revisa la història, el resultat ha de ser acurat i precís, i no global i genèric, per no caure ni en la injustícia ni en la demagògia.

És per això que, si la Diputació de Girona vol ara depurar aquestes responsabilitats passades i desposseir molts dels que tenen honors o distincions immerescudes provinents de l'època de la dictadura, seria de justícia que les analitzés cas a cas de manera justificada i detallada. No són tants els casos a considerar i hi ha testimonis vius que poden donar notícia de la seva trajectòria.

Acabo dient que m'unia una relació familiar estreta amb en Joan de Llobet però, malgrat aquesta, el que he expressat és essencialment objectiu, però en tot cas verificable. Fem justícia a qui la mereix, la memòria històrica deixa de ser-ho si no s'és capaç de destriar fets i accions pel que són. La justícia no pot ser revenja.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-06-2016 Pàgina 12

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/973469-les-medalles-de-la-diputacio-de-girona.html